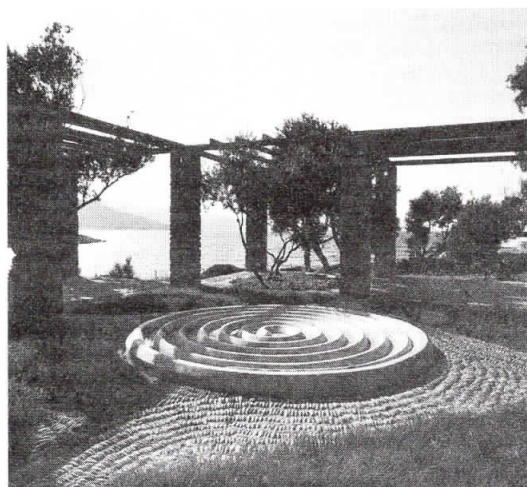

А Р Х И Т Е К Т
ЇЕНГИЗ БЕКТАШ
М И М А Р
СЕНГИЗ БЕКТАШ
А Р Ч И Т Е С Т

А Р Х И Т Е К Т
ЦЕНГИЗ БЕКТАШ
M I M A R
CENGİZ BEKTAŞ
A R C H I T E C T

И З Л О Ж Б А
УМЕТНИЧКА ГАЛЕРИЈА СКОПЈЕ 24 - 31.10
ПРЕДАВАЊА РАБОТИЛНИЦА СРЕДБИ
АРХИТЕКТОНСКИ ФАКУЛТЕТ
СКОПЈЕ 25 - 31. 10.1992

S E R G İ
SANAT GALERİSİ ÜSKÜP 24 - 31.10
KONFERANS UYGULAMA GÖRŞMELER
M İ M A R L İ K F A K Ü L T E S İ
ÜSKÜP 25 - 31. 10.1992

E X H I B I T I O N
ART GALLERY SKOPJE 24 - 31.10
LECTURES WORKSHOP MEETINGS
FACULTY OF ARCHITECTURE
SKOPJE 25 - 31. 10.1992

Öğrenciler ve öğretim üyeleri adına sayın mimar Cengiz Bektaş selamlıyor, bu ziyareti öğrenci öğretim üyeleriyle birçok faaliyete katılmayı kabul ettiği için kendisine teşekkürlerimizi ifade ediyorum.

Mimarlık fakültesi, bu yerküre üzerinde yaşayan bizler için eşit ölçüde kalıcı ve anlaşılır olan mimari aracılığı ile halklar arasında yakınlaşma ve anlayış için daima çaba göstermiştir.

Cengiz Bektaş'ın Üsküp'e gelişi, aramızdaki anlayış ve saygınlığa için kendi şahsi katkısıdır. Dostluk ilişkilerimizin daha da ilerletileceğine ve genişleyeceğine ümit ediyorum.

Aleksandar Nikolyski, Dekani, Mimarlık fakültesi "Kiril ve Metodij" üniversitesi, Üsküp

CENGİZ BEKTAŞ'A...

Bir dostun portresi için tasarım

Sayın Cengiz Bektaş uzaklardan geliyor... İsa'dan bin yıl öncelerinden, ileriye doğru, daha uzaklara gitmek niyetiyle, bentler, engeller kaldıran bu çığgın zamanda kapı açmak için...

Cengiz Bektaş mimar ve ozandır... evler inşa ediyor o. sokaklara kaldırım yapıyor... çağları aşan, insanları ve kültürleri birleştiren köprüler yapıyor... Boğazdakiler gibi... O kendi bir köprü ve bize dostların gönüllerini duyu denen anahtarla açan bir aşık...

Tanıyorlar onu, dağ çobanına ikram yapıyorlar. Kula kaldırımına, Aigai'deki taştan böceğe, Pergamon'daki Serapis tanrıçesine, Afrodizyas'lı mermerden periye, Hierapolis'li gladyatörlere... ikram eder gibi... Aziz Yoakim'in ayaklarını ıslatan ırmağın melek beğçisi ve Kuzguncuk çocukları... Eolya rüzgarları...

Sıcak bir sesle... dostlar gelince, nerden geldikleri hiç önemli değildir... diye şarkı söylüyor o, bu arada parlak zekası izliyor onu...

Dimitriye Golubovski, Doçen, Mimarlık fakültesi "Kiril ve Metodij" üniversitesi, Üsküp

Mimar Cengiz Bektaş gibi olağanüstü bir çışılığı tanıma imkanına sahip olmamız bir talih meselesidir.

Onunla birlikte olmak hepimiz için eşsiz bir yaşantıdır.

Onun gözlerinde hepimizin birer birey olduğu, bizimle konuştuğunda ise bireysel tutum ve düşüncelerimizi isteyip onları teşvik etmiş olması duygusu içimizi ısıtıyor.

Aneta Ribarska, öğrenci, Mimarlık yaz okulu, Aziz Yoakim Osogovski manastırı

On the behalf of the students and the staff I would like to greet architect Cengiz Bektas expressing our gratitude for his visit and his will to take part in numerous activities with our students and his colleagues here.

The Faculty of Architecture has always tried to establish closer relations and understanding between nations through architecture - equally important and understandable to all of us on this planet.

The stay of Cengiz Bektas is his personal contribution to our mutual understanding and respect. I remain in hope that our friendly ties will improve and widen in the future.

Aleksandar Nikoljski, Dean, Faculty of Architecture, University "Kiril i Metodij", Skopje

ABOUT CENGİZ BEKTAS...

Croquis for a portrait of a friend

Mr. Cengiz Bektas comes from faraway... thousand years before Christ, intending to go even farther, ahead in these insane times of paranoia that build fences and walls, he opens gates...

Cengiz Bektas is an architect and a poet... he builds houses and paves alleys... builds bridges that gap times and connect people and cultures... like the bridges over Bosphor... he himself is a bridge

and a troubadour who opens the souls of his friends with the key called feeling...

He is known and honoured by the woodland satyr, the cobblestone in Kula, the stoned snail in Aigai, the goddess Serapis of Pergamon, the marble nymph of Aphrodisias, the gladiators of Hierapolis... the angel-guardian of the creek that splash the feet of St.Joakim... and the children of Kuzguncuk... the winds of Aeolia...

He sings with a warm voice "... when the friends come, where they come from is of no importance...", and the Holy Wisdom follows him...

Dimitrie Golubovski, Professor, Faculty of Architecture, University "Kiril i Metodij", Skopje

It was most fortunate to have the opportunity to meet such a wonderful person as architect Cengiz Bektas. Being with him, for all of us, was a most rewarding experience. He approached us as individuals always looking for and encouraging our own views and attitudes in the long conversations we had.

Aneta Ribarska, student, Summer School of Architecture, Monastery St.Joakim Osogovski

For Cengiz Bektas architecture is the same as nature. He does not look for laws in architecture

Во името на студентите и наставниците го поздравувам архитект Џенгиз Бекташ изразувајќи ја нашата благодарност за неговата посета и за спремноста да земе учество во бројните активности со студентите и неговите овдешни колеги.

Архитектонскиот факултет секогаш се залагал за зближување и разбирање на народите преку архитектурата - подеднакво важна и разбирлива за сите нас на оваа планета.

Престојот на Џенгиз Бекташ во Скопје е негов личен придонес за нашето меѓусебно разбирање и почитување. Останувам со надеж дека нашите пријателски врски уште повеќе ќе се унапредат и шират.

Александар Никољски, Декан,
 Архитектонски факултет Универзитет "Кирил
 и Методиј", Скопје

ЗА ЏЕНГИЗ БЕКТАШ...

Скица за портретот на еден пријател

Господин Џенгиз Бекташ доаѓа од далеку... илјади години пред Христа, со намера да отиде уште подалеку, напред, во ова лудо време на паранојата што гради огради и бедеми, да отвара порти...

Џенгиз Бекташ е архитект и поет... тој зида куќи, калдрмисува улици... градимостовишто премостуваат времиња и соединуваат луѓе и култури... како мостовите над Босфор... Тој самиот е мост и трубадур кој со клучот што се вика чувство ги отвора душите на пријателите...

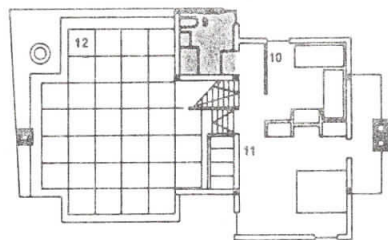
Него го познаваат и гочестат горскиот сатир, калдрмата во Кула, каменит полжав во Ангаи, божницата Серапис во Пергамон, мраморната нимфа од Афродизијас, гладијаторите од Хиераполис... ангелот чувар на потокот што му ги плиска нозете на св. Јоаким... и децата од Кузгунџук... ветриштата во Еолија...

Тој пее со топол глас "...кога пријателите ќе дојдат, не е важно од каде доаѓаат...", а пресветлата Мудрост го следи...

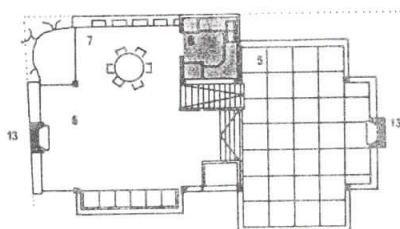
Димитрие Голубовски, доцент,
 Архитектонски факултет Универзитет "Кирил
 и Методиј", Скопје

Среќа е што ја имавме можноста да запознаеме таква чудесна личност каква што е архитектот Џенгиз Бекташ.

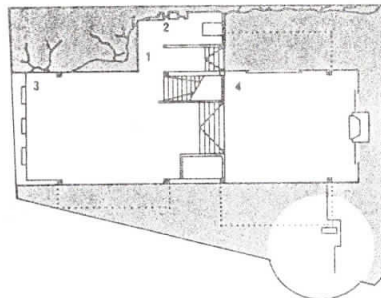
Дружењето со него за сите нас е неповторливо доживување. Пленува чувството дека во неговите очи секој од нас претставува посебна индивидуа, а во разговорот со нас тој ги бара и ги поттикнува

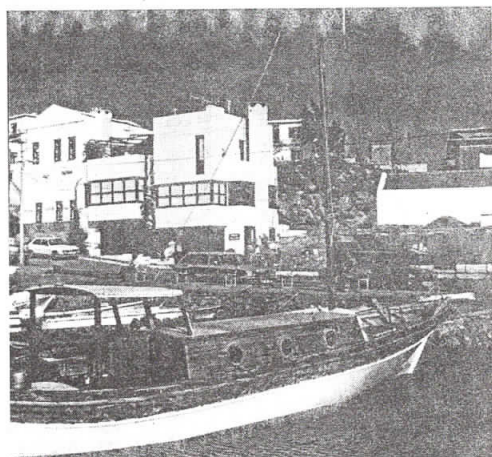
Second floor plan

First floor plan

Ground floor plan

Doğa neyse Cengiz Bektaş için mimarı odur. O, mimaride onun dışında kurallar aramaz - mimarın keyfi diye bir şey yoktur!

Gerçek mimari-doğar, yapılmaz. Doğuş da aynı öyle iştir. Mimar Cengiz Bektaş tasarlıyor, ozan Cengiz Bektaş projesini yapıyor ve daha işçiler ilk taşını koymadan binanın inşa edilmeye başladığı gerçeğinin bilincinde olarak doğa sevgisiyle inşa ediyor.

Mimaride yaşıyor o, mekanla da arkadaşlık yapıyor, geçmişler olası pazarlık yok onda... her bir şeyin kendi rolünü oynadığı bir tiyatro oyunu gibi bir şey... bilgileri ararken zevkleri de unutmuyor.

Jivko Popovski, Profesör, Mimarlık fakültesi "Kiril ve Metodiy" üniversitesi, Üsküp

"Bektaş'ın tüm mimari çalışmalarının en ilginç özelliği, mimaride aradığını söylediği özelliklerle yaptıkları arasında kesin bir tutarlılık olması."

"Evet, bu köşelerde, propaganda yapmadan mutluluk arayan bir adam var (yapıları kendi deyimiyle insana "Merhaba!" diyorlar)."

"Her yere bir kalite ve alçakgönüllü bir efendilik - belki de, Türkiye bağlamında gerçek devrimci - bir tavır koyuyor."

Doğan Kuban, Profesör, İTÜ Mimarlık Fakültesi Öğretim Üyesi, Restorasyon Ana Bilim Dalı Başkanı

"Bektaş aydın tipinin yetkin örneklerinden biri. Onun geniş bir kadroyla birlikte gerçekleştirdiği Anadolu gezilerinin bir amacı mimarlık ürünlerini görüp tanımaksa, öteki amacı da halkla diyalog kurmak, onun nabzını elde tutmak olmalıdır. Kendisine yaşayıp çalışmak için kentin ticari merkezinde bir yer seçmeyip, "halk"la içiçe olabileceği Kuzguncuk gibi bir semtte yerleşmesi bile, onun Geç Osmanlı - Erken Cumhuriyet aydınlarının yalıtılmışlığına duyduğu tepkiyle açıklanabilir."

"Bektaş işliği bir mimarlık bürosu olmanın yanısıra, bir kültür merkezi, bir kitaplık, bir arşiv, bir dersane, özette bir cemaat odağı gibi de işlev görüyor."

"Anlaşılan ki, Bektaş Kuzguncuk'da Üright'inkilerden tümüyle farklı ilkelere göre işleyen bir kentsel Taliesin kurmuştur."

"Onun mimarlığı hiçbir zaman biçimci önermelerle dışavurulmamıştır."

Uğur Tanyeli, Profesör, Anadolu Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Öğretim Üyesi

"Toprak Mahsulleri Ofisi'nin iç düzeninde, Türk Dil Kurumu'nun "değiştirilebilir" iç bölünmelerinde,

other than the ones that are itsown - there is no free will for the architect. Architecture - the real one, is born, not created. Birth is work, too.

Architect Cengiz Bektas imagines, the poet Cengiz Bektas designs and builds in love potion with nature, aware of the truth that the house begins to be built long before the workers lay the first stone.

He lives with architecture, and space is his friend; for him there is no bargaining with the past,... like a drama in which each thing plays itsown role,... looking for meaning he does not leave out pleasure either.

Živko Popovski, Professor, Faculty of Architecture, University "Kiril i Metodij", Skopje

The most interesting characteristic of all the architectural works of Bektas is that there is a consistency between what he says, he looks for in architecture and what he builds.

Yes, around these corners, there is a man who looks for happiness without making propaganda (his buildings, as he says greet you with a hello).

He brings everywhere a quality a modest gentleness - maybe a true revolutionary manner in Turkey.

Dr. Dogan Kuban, Professor, Head of the Restoration Department, Istanbul Technical University.

Bektas is the talented example of the intellectual type. One goal of his anatolian visits which he undertakes with a large staff is to see and understand architectural works. The other goal must be to form a dialogue with the people and to hold their pulse. The reason that he settled in Kuzguncuk to live and work where he is near the people instead of a commercial part of the town is a reaction he felt towards the isolation of the late Ottoman - early Republican intellectual.

Bektas' workshop apart from being an architectural studio functions as a cultural centre, library, archive, a school, briefly a public centre. He has created an urban

Taliesin which however functions altogether on different principles than Wright's.

As it will be seen later, formal suggestions have never been projected in his architecture.

Uğur Tanyeli, Professor, Faculty of Architecture, Anatolian University.

The ramp of the Babadagliilar market, the internal organisation of Soil Products Office, the interchangable divisions of Turkish Language Foundation, the Social Housing project in Edirne, all reflect the effort of reinquiry into the traditional through the process of "participation" and "organisation" which constitute the integral part

нашите индивидуални ставови и размислувања.

Анета Рибарска, студентка, Летна школа за архитектура, манастир св. Јоаким Осоговски

За Џенгиз Бекташ архитектурата е исто што и природата. Тој во архитектурата не бара други закони освен оние што се нејзини - нема самоволие на архитектот! Таа - вистинската, се раѓа, а не се прави. Раѓањето исто така е работа.

Архитектот Џенгиз Бекташ замислува, поетот Џенгиз Бекташ проектира и градиво љубовен напиток со природата, свесен за вистината дека зградата почнува да се гради уште пред работниците да го постават првиот камен.

Тој во архитектурата живее, а со просторот другарува, кај него нема евентуално пазарење со минатото,... тоа е како драма во која секое нешто си ја игра својата улога,... барајќи ги сознанијата, тој не заборава и на задоволствата.

Живко Поповски, професор, Архитектонски факултет, Универзитет "Кирил и Методиј", Скопје

"Една од најинтересните карактеристики на Бекташовото творештво е целосната адекватност на она што го размислува и потцртува во врска со архитектурата и делата кои ги остварува."

"... Да, во овие делови, постои еден човек кој без да прави пропаганда ја бара среќата. (Како што и самиот вели, неговите дела ви се обраќаат со "Merhaba")."

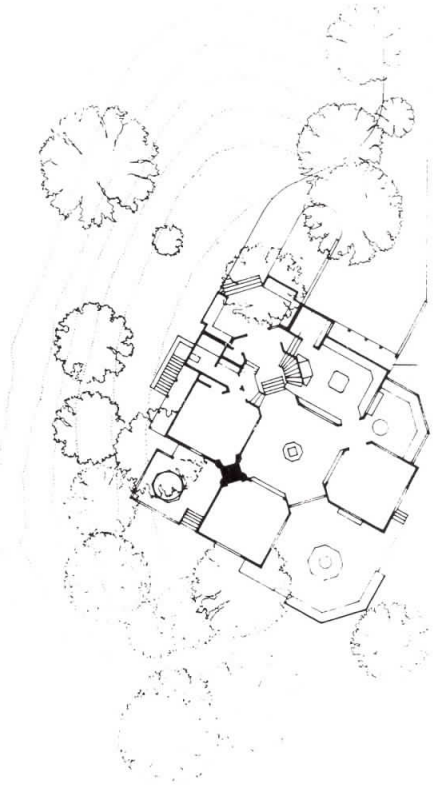
Тој секаде донесува квалитет и скромност, однос којшто во турската јавност се доживува како револуционерен манир."

Др. Доган Кубан, Професор, Шеф на катедрата за реставрација на Истанбулскиот технички универзитет

"Бекташ е еден талентиран пример на архитект, интелектуалец. Ако една од целите на патешествијата по Анадолија, заедно со широк круг луѓе му е запознавањето на архитектонското творештво, другата цел му е веројатно, воспоставувањето на дијалогот и мерењето на пулсот на луѓето. Фактот што тој го одбира Кузгунџук како место за живеење и работа, блиску до луѓето, наместо да биде во трговскиот дел на градот, може да се протолкува како една реакција на изолираноста на раните османлиски и доцните републикански интелектуалци ..."

"... Бекташовото атеље истовремено се користи (функционира) и како културен

КУЌАТА "АРБОРЕСК" НА ДР.СУМЕР ПЕК
DR.SUMER PEK EVI "ARBORESK"
DR.SUMER PEK'S RESIDENCE "ARBORESK"
1984

Edirne Toplu Konut alanında "katılım" ve "örgütlenme" üzerine kurulan süreçte hep bir alışlagelmiş yeniden sorgulama çabası projenin ayrılmaz parçası."

"Kuram'la Yapı, Düş'le Gerçek, Düşünce ile Biçim arasındaki ilişkiyi onun yapıları aracılığı ile yeniden sorgulamak olası."

"Özellikle Bektaş, aynı zamanda bir geleneksel mimarlık araştırmacısı olmasına karşın, kendi yapılarında geleneğe referans verirken biçim aktarmacılığı sığılığı içinde kalmaması ile, alıntı, aktarma, referans verme gibi konularda biçim dışında bir zenginliğe ulaşabilmenin ipuçlarını hazırlamaktadır."

"Türkiye mimarlık ortamına bir "kimlik" alternatifi getirmiş bir mimar, yazar, araştırmacı, şair... Hala pek azımızın bulabildiği bir enerji ile, mimarlığın sınırlarını da aşarak, yaşamın zenginliğini ve coşkusunu yeniden yeniden arayan biri."

C.Abdü Güzer, Profesör, O.D.T.Ü. Mimarlık Fakültesi Öğretim Üyesi

CENGİZ BEKTAŞ'IN MİMARİSİ

"çağdaş Türk Mimarlarını İncelerken Cengiz Bektaş'ı anlamak zordur. Çünkü çalışmaları yalnız çok yönlü ve çeşitli değil aynı zamanda verimli bir mimar, şair, yazar ve araştırmacıdır. Türk sosyal hayatının bir çok bölümünde mimar yerine şair olarak tanınır."

"Şiir, mimarlık ve araştırma Bektaş'ın hayatında su geçirmez sınırlar koymuştur. Bazı eski şiirler haricinde, şiirlerinde mimarlık ve mekansal tecrübe yoktur. Bu eski şiirler mimarlıkta eleştiri kitabında çıkmıştır. Burada Ronchamp ve Avrupa'da başka yapılarda duyduğu heyecanı bile getirmiştir. Aynı şekilde mimarisinde çok meraklı olduğu mahalli mimarın izine restlanmaz. Şiiri mimarından, mimarisi ise araştırmadan yoksun denebilir mi? Türkiye'de tanınmış bir edebi eleştirici Tahsin Saraç şöyle diyor "Bektaş'ın şiirlerinin en göze batan veçesi yapısıdır." Bu yapının şairin mesajını taşıyan en manalı öge olduğu söylenir. Buna benzer olarak mimarisi de mahalli ve anıtsal Türk mimarisi hakkında yaptığı araştırmalardan aldığı nitelikler taşır. Yapı şiiri için ne ise mekan mimarisi için odur. Mamafî kendi dediği gibi.

of the work - in fact its essence.

The relation between theory and building, dream and reality, conception and form can be questioned again through his buildings.

Although Bektaş is a researcher of traditional architecture he does not simply transfer form. He prepares clues on subjects like copying, transfer, reference which are not transferring form.

Cengiz Bektaş has brought an "identity" alternative to Turkish architecture. He is an architect, writer, researcher and poet... With an energy which few of us can find and going beyond the borders of architecture he looks for the treasures of life with enthusiasm.

C.Abdü Güzer, Professor, Faculty of Architecture, Middle East Technical University.

THE ARCHITECTURE OF CENGİZ BEKTAŞ

In discussing contemporary Turkish architects, Cengiz Bektaş is one of the most difficult to place. This is not only because he is one of the most versatile and diversified, but also because he is probably the most prolific in architectural as well as other fields, such as poetry, literature and research. In many sectors of Turkish social life, he is known by his poetry rather than by his architecture.

The poetry, architecture and research of Bektaş have formed impermeable boundaries in his life. With the exception of some early poetry, featured in an essay entitled *Criticism in Architecture*, where he voiced the excitement of his experience inside Ronchamp and other architectural buildings in Europe, one cannot find much architecture or spatial experience therein. Similarly, it is not possible to find any firm trace in his architecture of his profound interest in vernacular architecture. One may say that his poetry is devoid of architecture and his architecture devoid of research? Tahsin Saraç, an eminent literary critic in Turkey says, "The most remarkable aspect of Bektaş' poetry is the structure it has". This structure is stated to be the most significant element carrying the poet's message. Similarly his architecture has qualities derived from research into vernacular and monumental Turkish architecture. What structure

центар, библиотека, архив, школска училишница, накратко се користи како собирен центар на поширок круг луѓе.

Гледаме дека Бекташ, за разлика од Рајт формирал таков градски **Taliesin** кој работи по сосема различни принципи од Рајтовите."

"Како што се забележа подоцна, формалистичките влијанија никогаш немаа одраз во неговата архитектура."

Угур Таниели, Професор на Архитектонскиот факултет на Анадолскиот универзитет

"Внатрешната просторна организација на Уредот за земјоделско производство (Т.М.О.), можноста за менување на внатрешноста на објектот на Организацијата за изучување на турскиот јазик (Т.Д.К.) и планирањето по принципите на "партиципација" и "организирање" во станбената населба во Едрене покажуваат еден напор (кој станува навика и неразвоен дел на проектот) за повторно преиспитување на проектот ..."

"Бекташ како истражувач на традиционалната архитектура во своите објекти сореферирањето на традицијата не останува никогаш врзан за формата. Со тоа не копирање на формата, на некој начин; истовремено не' упатува кон изворите на богатството."

"Џенгиз Бекташ е архитект, писател, истражувач и поет кој во турската архитектонска средина донесе алтернатива во "идентитетот"."

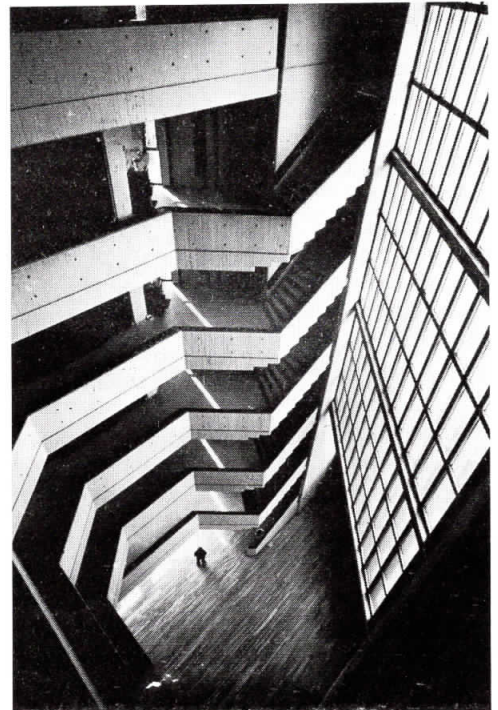
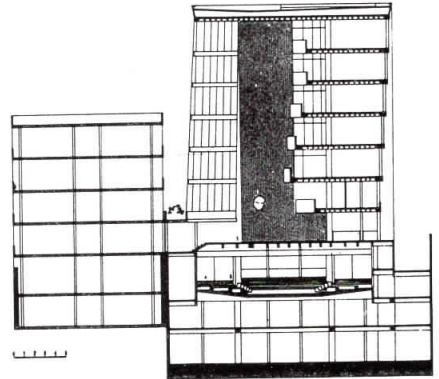
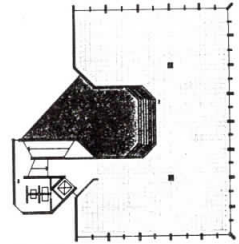
"Со енергија којашто ја немаат многумина од нас, преоѓајќи ги рамките на архитектурата, тој секогаш одново и одново ја бара возбудливоста и богатството на живеењето."

Ц. Абди Гүзер, Професор на Архитектонскиот факултет на Техничкиот универзитет за Средниот Исток

ЗА АРХИТЕКТУРАТА НА ЏЕНГИЗ БЕКТАШ

"Кога би требало да се пишува за турските архитекти би било многу тешко да се одреди местото на архитектот Џенгиз Бекташ. Не затоа што тој е еден од најпознатите архитекти, туку затоа што е еден од најпродуктивните, како во областа на архитектурата, така и во областа на поезијата и научното истражување. Во општествениот живот тој е повеќе познат со својата поезија отколку со архитектурата. Поезијата, архитектурата и научната работа формирале цврсти граници во Бекташовиот живот. Со исклучок на некои рани песни, архитектурата и просторното искуство не заземаат место

- Key
1. Central volume
 2. Open place
 3. Restroom
 4. Conference hall

"Mekan ordadır, her zaman asırlardan beri orda olmuştur, bizim yaptığımız çağdaş bir mana kazandırmaktır."

"Bektaş, yalnız mimarlıkta değil fakat insan hayatının her sahasında, anane ve kültürel devamlılığı müdafaa eder. Bu devamlılığı araştırması çok soyut ve karmaşıktı. Mekanın soyut varlığı mimarisinde tedbirli elemanları ve parçalanmış mekanların hepsini kapsayan, birleştiren bir eleman olarak ortaya çıkar. Bunun somut örneği Türk Dil Kurumu yapısıdır. Bektaş projeyi üstlendiği zaman takımı orada herkesle mülakat yapıp nasıl bir çalışma çevresine ihtiyaçları olduğunu tesbit etti. Bütün büroların açıldığı çok katlı, merkezi bir mekan yaptı. Bu fikir Anadolu mimarisinin hanlarında, kervansaraylarında ve medreselerine çağlardan beri vardı. Koridorların sonunda kapalı kapılar altında çalışan kişilerin itirazına rağmen bu çözüm kabul edildi. Zamanla çalışma çevresi hoş bulundu. Bunu Bektaş'la görüşürken şöyle diyor, "bu mimarimizin bir değeridir Verdiğimiz çevre zamanla olgunlaşır ve kullanıcılar tarafından beğenilir. Her zaman yeni fikirlere karşı mukavemet vardır. Fakat kendilerini mekanla bir tutunca tavırları olumsuzdan şartsız olumluya dönüşüyor."

"Şiir-mimarlık ve mimarlık-araştırma arasında soyut fakat kuvvetli bir köprü olan mekan ve yapıdan başka Bektaş bu üç sahayı mustakil olarak ve azimle takip ediyor. Zaman zaman şiir yazan ve boş vaktinde araştırma yapan bir mimar olmak istemiyor. Bu üç sahanın standartları icap ettirdiği gibi hepsinde iyi olmak istiyor."

"Mimarlık mecmuasını seneler boyunca en sürekli kısmı haline gelen mahalli mimari araştırmaları "Halkın Dilinden, Halkın Elinden" başlığını taşır. Bu seride Bektaş, Bektaş Özyönetim işliğinde çalışan bir grub ve başka gönüllülerle Batı Anadolu'nun mevcut mimarisinin bazı veçelerini gösterdi. Beş yıldan fazla süren bu seriyle beraber iki kitap çıkardı, "Bodrum" ve "Antalya". Bu kitaplar geleneksel mimarinin değerini tesfik eden ve daha geniş bir kitle tarafından bir mimarlık mirası şuurunu yayan başlıca yazılardır."

"Hayatının bu üç veçesiden bizi en çok ilgilendiren mimarlıktır. Mimarlığını Türk Mimarlığı içinde nasıl tarif edebiliriz? "Nezih", "detaylı", "oranlı", "kalıcı", "modern" gibi sıfatlar akla gelen meziyetlerinden bazılarıdır."

"Vernacularism", "post modernism", "ad-hocism",

is for his poetry, space happens to be for architecture. However, as he himself claims, the "space is there and has always been there and existed for centuries, all we did was to give it a contemporary existence".

Bektas advocates a respect for tradition and cultural continuity, not only in architecture but in all realms of human life. The way he examines this continuity is very abstract and equally sophisticated. The abstract entity of space emerges in his architecture as an element which integrates and embraces all the discreet elements and fragmented spaces of building. A concrete example of this is the Turkish Language Society (TDK) building. When Bektas was commissioned, his team interviewed every single person there to figure out what they needed for a decent working environment. He came up with multi-storey central space into which all the offices opened - an idea which has existed in various building types of Anatolian architecture for ages in **Hans, Kervansarays and Medreses**. The solution accepted with some resistance on the part of the people who used to work in locked rooms reached by corridors. In time the working environment was found to be most pleasant. When discussing this Bektas says, "This is a quality of our architecture: the environment we provide matures and can be appreciated in time by the users. There is always initial resistance to new ideas but when they identify themselves with the space, attitude changes from negative into an uncompromising positive".

Appart from space and structure, which are abstract but strong bridges between his poetry-architecture and architecture research, Bektas treats these three fields independently and with preserverance. He does not want to be an architect occasionally writing poetry or doing research in his leisure time. He wants to be good in all, as the standards of these fields independently demand.

His research into vernacular architecture, which over the years became the most consistent section in the journal *Mimarlık*, is entitled "From People's Tongues, From People's Hands". In this series, Bektas together with the group of people working with him in his Bektas Özyönetim Mimarlık İşliği (Bektas Participatory Architectural Workshop) and other volunteers, displayed various aspects of living architecture in Western Anatolia. Along with this series, which has lasted more than five years, he produced two books, *Bodrum* and *Antalya* which are among the major contributors to document the value of traditional architecture and generate an awareness for architectural heritage by a wider audience.

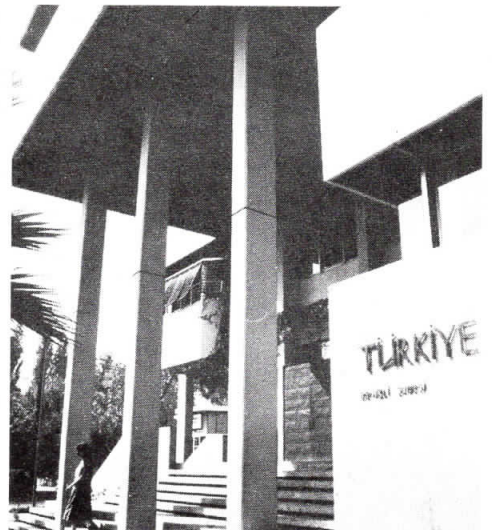
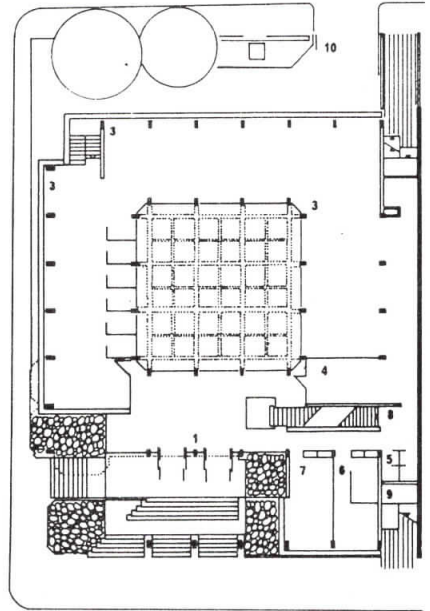
Of these three aspects of his expressive life, architecture is the one which concerns us most. How does one define his architecture within the context of Turkish architecture? Adjectives such as "decent", "well-detailed", "proportionate", "lasting", "modern", are the first of a series of qualifications one makes.

For Bektas, "vernacularism", "post-modernism",

во неговата поезија. Единствен исклучок е есејот "Критика на архитектурата" каде на еден поетски начин го изразува своето возбудување од **Ronchamp** и од други архитектонски остварувања во Европа. Слично на ова, во неговото творештво тешко може да се воочи длабокиот интерес за месната архитектура. Се прашуваме, може ли да се каже дека неговата поезија не содржи архитектура или дека неговата архитектура не содржи научна работа. Тајин Сарац, поет и еминентен литературен критичар вели: "Најзначајниот белег на Бекташовата поезија е конструкцијата која ја носи во себе". Изгледа дека конструкцијата е најзначајниот елемент кој ја носи пораката на поетот. На сличен начин неговата архитектура носи квалитети земени од неговите научни истражувања во областа на народната и монументалната турска архитектура. Така, колку конструкцијата игра улога во неговата поезија, толку е важен и просторот во неговата архитектура. Како што вели и самиот: "Просторот е таму, и секогаш со векови бил таму; она што ние го правиме е негово осовременување".

Бекташ, не само во архитектурата, туку и во сите области на животот со почит се изразува за културното надоврзување и традицијата. Ова надоврзување тој го разработува на сосем апстрактен и подеднакво софистициран начин. Формирањето на апстрактниот ентитет на просторот во неговата архитектура се јавува како собирен простор на сите елементи и раздвоени просторина објектот. Еден конкретен пример на овој начин на размислување е зградата на Организацијата за изучување на турскиот јазик. Пред да го започне проектирањето, тој го анкетирал секој службеник поединечно, со што ги констатирал условите за нормалната работа. Така се дојде до солуција каде секоја просторија гледа кон еден повеќекатен заеднички простор. Оваа идеја со векови живее во најразлични објекти во Анадолија, во ановите, карвансараите и медресите... Со исклучок на незнатен број службеници кои беа навикнати на затворен коридорски канцелариски систем на работа, голем број од нив ја прифатија оваа солуција. Совреме, работењето во овој простор стана попријатен. Кога разговарав со Бекташ во врска со ова, тој вака рече: "Тоа е квалитетот на нашата архитектура: околината која ја создаваме созрева, и со време, оние кои ја употребуваат ја прифаќаат. Секогаш постои извесен отпор кон новите идеи. Но откога луѓето успеваат да се поистоветат себе си со просторот, реакциите се менуваат од негативни кон бескомпромисно позитивни."

Покрај просторот и конструкцијата кои се апстрактни, но цврсти мостови меѓу неговата поезија и архитектурата и научната работа, Бекташ ги третира овие три области

"pop", "geç modern", "neo brutalizm", "teknofiliya" gibi kavramlar Bektaş için yoktur. Mimarisi yukarıdaki kavramlara önem vermez, beynelmilel referanslardan yoksundur. Mimari tasarımcılığı "iyi bir modern" dir. Mimari jestlerin geçici cereyanlarına karşı kararlılıkla durur".

"Mirasın bütün fiziki ve somut temsilini dışlayan, biçimciliği ve taklidi reddeden, "modern hareket" in değerlerini ve ideolojisini kabul eden mimarlık uygulama arenasında yorulmak bilmez gayetlerle toplumun kültür mirasını uyandırmaya çalışan Bektaş başından beri iki zıt unsur olan bir mimarlık geliştirmeye çalışmıştır. Kültür birikimini ve modern teknolojiyi birleştirerek bir ölçüde başarılı olduğu binalar azdır: Türk Dil Kurumu, Ankara, Babadağlılar işhane ve Merkez Bankası Denizli. büyük mimarlık tasarımları arasında söylenebilir. Tabiatıyla böyle söylemekle bir çok kişisel evi göz önünde bulundurmuyoruz. Burada yukarıdakilerin tamamlanmasında daha uygun ve elde edilmesi daha kolaydır. Buna rağmen mahalli fikirlerden kaçınmak zordur. Bodrum'daki Yaygın Yatımevi, bir çok evinden daha büyük olmasına rağmen kaderi böyle olmuştur."

"Bektaş her manasıyla "dürüst" olmaya çalışmaktadır. Bu dürüstlük modern hareketin ilkelerinin, tefrik etmeyi, işlevin gerçek ifadesini, yapısal açıklığı, inşaat sahasını gözönünde bulundurmayı ve mal sahibini kapsamaktadır. Bir açı yapısal sistemin anlaşılması ile uygun ve doğru detayla gerçekleşmesi işlevselliği mimaride başlıca kuvvetini temsil eder. Bir çok mimarı olan fakat taklitçiliğin yaygın bir ülkede Bektaş mimarlığını yüzeysel çalışmalardan korumuştur. Mecmualardan veya mevcut yapılardan etkilenmemiştir. Basit fakat ülkesinin yapı teknolojisine uygun olanı yapmıştır. İlk önemli binasıyla mimar olarak böyle tanınmıştır. Toprak Mahsulleri Ofisinde şantiyede yapılan ön dökümlü beton elemanları betonarme iskelete bindirerek bir perde duvar yaptı. 1966 da, Türkiye'de çarşının ilk tecrübesiydi. Yapısal açıklığı ve dış yüzeyi ön dökümlü panellerden oluşan bu bina zamanın yaygın işlevselliğini yansıtıyordu. Mamfi diğer binalar bunun gibi hatırdâ kalmadı. Bu binanın önemli tarafı kaba detaylama ile mahalli yapı teknolojisinin birleştirilmesi yoluyla ince bir bitiş elde etmektir."

"Yapısal açıklık ve zarif detaylama Bektaş mimarisinin ayrılmaz parçası olmuştur. T.M.O. inşaatından sonra şantiyelerinin talebeler ve

"ad-hocizm", "pop", "late modernizm", "neo-brutalism", "techno-philia", are concepts that have never existed. His architecture, ignoring any influence of the former categories, is devoid of any international references. A "decent modern" is his line of architectural design, with a determination to stand firmly against the shallow rooted currents of architectural gestures.

In an arena of architectural praxis defined by the exclusion of all physical and concrete representation of the heritage, rejection of formalistic replication and pastiche, acceptance of values and ideology of the "modern movement", together with untiring efforts to revive the cultural heritage of the society, Bektaş has strived very hard to develop an architecture which has two contradictory components at the very outset. The buildings in which he succeeded, in various degrees, in integrating cultural continuity with modern technology are very few: Turkish Language Society, Ankara, Babadağlılar Ishani, and The Central Bank, Denizli, can be mentioned among his large-scale architectural ventures. In saying so, of course, one does not take into consideration many of his individual houses, where the integration of the above is more applicable and easier to achieve. Even then the vernacular undertones are very hard to avoid; as his "Yaygın Yatımevi", Bodrum, has suffered from this fate, even though it was much larger in scale than his numerous single houses.

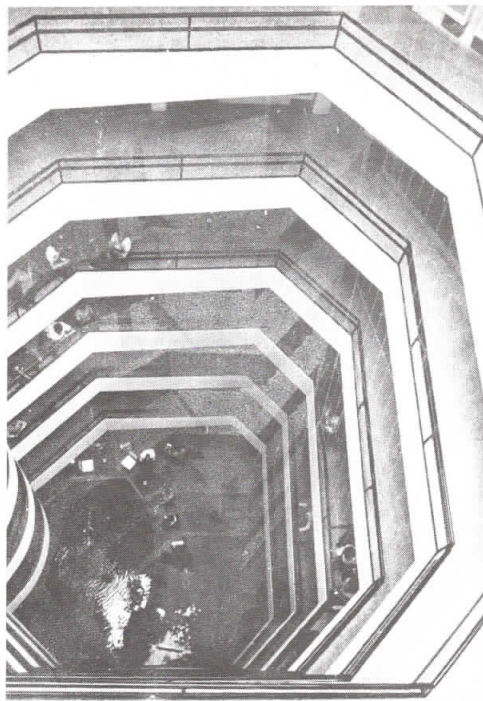
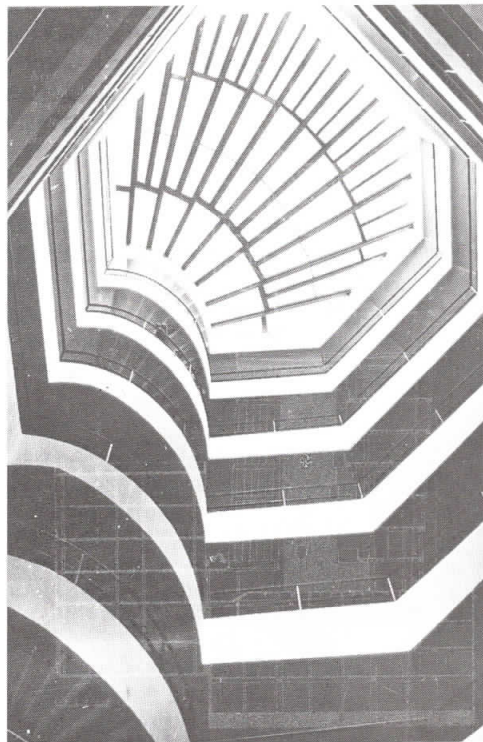
Bektaş tries to be "correct" in all senses of the word. This correctness embraces both the principles of the modern movement, like segregation and proper expression of function and structural clarity, as well as proper consideration of the site and the society to which it belongs. Functionalism with an understanding of a clear structural system, realised in appropriate and accurate detail constitutes the major strength in architecture. In a country with many architects, but unfortunately an architectural reality full of gimmicks, Bektaş has survived to protect his architecture from all kinds of shallow exercises in any form whether generated from elsewhere and disseminated via journals, or picked from what already exists. He has strived to get the simplest, but relevant to the country's prevalent building technology. This is how he was noticed as an architect of his first outstanding building; Headquarters of the Office of Agricultural Producers (TMO) where he built a curtain wall with precast concrete elements produced on-site then mounted onto a reinforced concrete skeleton. As early as 1966, this was the first experiment of its kind in Turkey. Apart from his structural clarity and precast panels on the outer skin, this building reflected the widespread understanding of functionalism of the time. Nevertheless, none of the other buildings left any trace in memories as did this one. The strength of this building is the achievement of a fine finish with crude detailing and incorporation of the available local building technology.

The structural clarity and neatness in detail has become the major ingredient of Bektaş'

независно и постојано. Тој не сака да биде архитект кој од време на време пишува поезија или се занимава со научна работа во слободното време. Тој настојува да биде добар во се, онака како што независно изискуваат стандардите на овие области. Неговата научна работа врз народната архитектура која со години непрекинато беше објавувана во часописот "Mimarlik" (Архитектура), носешенаслов "Од народниот јазик, од народната рака". Бекташ заедно со група луѓе кои работела со него во неговото архитектонско самоуправно атеље, низоваа серија статии изложи разни аспекти од архитектурата која живее во западна Анадолија. Заедно со оваа серија, која траеше повеќе од 5 години, тој напиша и 2 книги: "Бодрум" и "Анталија". Овие книги имаат голем придонес во документирањето на вредностите на традиционалната архитектура и во формирањето на свеста кај пошироките маси за архитектонското културно наследство.

За Бекташ, правците како "вернакуларизам", "постмодернизам", "адхокизам", "поп", "доцниот модернизам", "нео-брутализам", "технофилија", никогаш не постоеле. Неговата архитектура го игнорира влијанието на гореспоменатите категории и е лишена од секакви меѓународни влијанија. Неговото "искрено модерно" е карактеристика на неговото архитектонско проектирање, кое е решително против секакви површни струења во архитектурата.

Во една арена на архитектонската пракса дефинирана со исклучувањето на сето физичко и конкретно прикажување на културното наследство, Бекташ настојува преку прифаќањето на вистинските вредности и идеологијата на "модерното движење" заедно со неуморните напори за оживувањето на културното наследство во општеството, да развие архитектура која има две контрадикторни компоненти од самиот почеток. Неколку објекти во кои тој успеал до извесен степен да ја интегрира културната непрекинатост со модерната технологија се: објектот на Организацијата за изучување на турскиот јазик - Анкара, **Babadaglılar Ishani** (Трговски центар) и Централната Банка во Денизли. Тие може да се вбројат меѓу неговите поголеми архитектонски остварувања. Кога го велите ова, се разбира, не ги земаме предвид неговите индивидуални објекти каде гореспоменатото интегрирање е многу поприменливо и е полесно да се изведе. Бекташ се труди да биде коректен во секоја смисла на зборот. Оваа коректност ги опфаќа принципите на модерното движење како што е личното изразување на функцијата и конструктивната чистота, потоа истражувањето на локацијата и луѓето на кои им припаѓа ова место. Функционализмот, соедно

mimarlar tarafından ziyaret edilmesi belki bu sebeptendir. Oraları detay öğrenmek için atölye haline gelmiştir. Ülke çapında mimarların dikkatini çeken bir kaç yenilik T.M.O. gibi T.D.K. yapısında da vardır. Büyük mimari hareket, ana hol, bu yapının en göze batan veçesidir. Bu yapının yapısal veçeleri üzerinde durulmaya değer. Döşeme için ince petek kaset kullandı. Bektaş ince modüler döşeme yaparak akıcılık hissi yaratmak ve ana holle birleştirmek istedi."

"Bektaş yapılan daima iyiye giden mimarlardandır. Fikirleri olgunlaşıyor ve devamlı ilerliyor. Sıkı mesleki ilkeleri ve bir çok dürtüyü hazmedecek ve özümseyecek kadar açık fikirli olması, onu çağdaş Türk mimarisine yeni sentezler verecek birkaç kişiden bir yapmaktadır."

Dr Süha Özkan, Cenevre'deki mimarlık için Aga Han ödülünün genel sekreter yardımcısıdır.

architecture. This is probably the reason why, from the construction of TMO onwards, his building sites have been visited regularly by students and architects. They have become little workshops to learn detailing. Like TMO, the TDK building has several novelties which attract the attention of architects nationwide. The grand architectural gesture, the main hall, is the most striking aspect of this building. The structural aspects of this building are worth dwelling upon. He utilised a thin honeycomb cassette for the floor slabs. Bektas wanted to make thin modular floors to provide a sense of floating, and integration into the main hall.

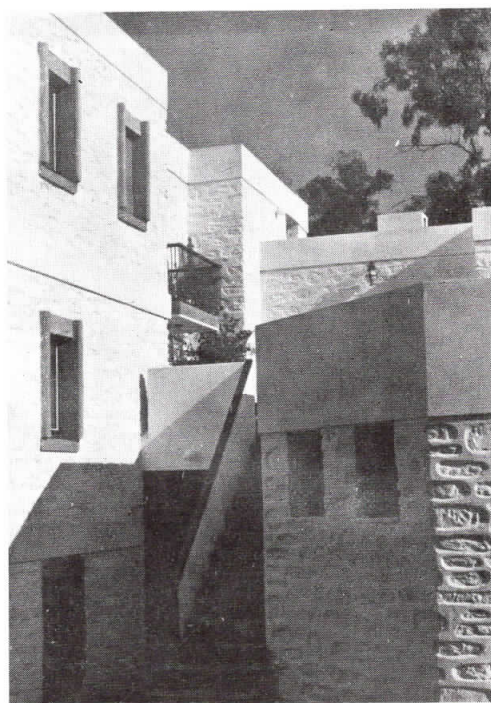
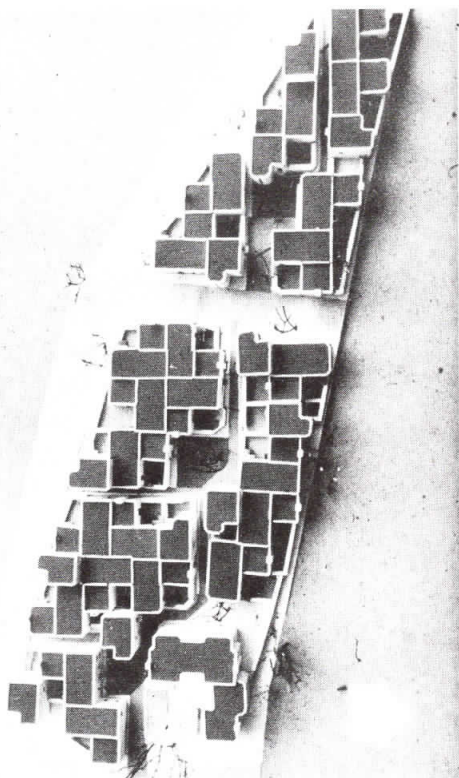
Bektas is one of those architects whose buildings are constantly improving. His ideas are maturing and continuously progressing. With the firm professional principles he has and the open mindedness to absorb and assimilate as many stimuli as possible, he is very likely to be one of the few to offer new synthesis for contemporary Turkish architecture.

Dr. Suha Ozkan, Assistant Secretary General for the Aga Khan Award for Architecture in Geneva.

разбирање на чист конструктивен систем, реализиран во подесен и исправен детал е факт кој претставува најголема снага во неговата архитектура. Во земја со голем број архитекти, но за жал и со една архитектонска реалност полна со трикови, манири, Бекташ успеа да опстане така што ја заштити својата архитектура од сите видови површни експерименти од која било форма, сеедно дали потекнуваат од други земји или се избрани од веќе изграденото. Тој настојуваше да ја употреби наједноставната и во земјата најмногу применувана градежна технологија. Со својот прв поуспешен објект како што е Уредот за земјоделско производство (Т.М.О.), тој беше забележан со тоа што изгради ѕидна завеса со лесни префабрикувани бетонски елементи направени на самото градилиште, а потоа монтирани во армиранобетонскиот скелетен систем. Тогаш, во 1966 год. ова беше прв експеримент од таков вид во Турција. Освен неговата конструктивна јасност и префабрикуваните елементи на надворешната обвивка овој објект во тоа време го одразуваа раширеното разбирање на функционализмот. Сепак, ниеден објект не остави таков траг во рекавањата како овој. Неговата моќ е во изведбата како на фината обработка со груби детали, така и оживувањето на тамошната локална градежна технологија. Конструктивната јасност и вештината во деталите се најважните елементи на архитектурата на Бекташ. Можеби ова е повод за постојаните посетина студентите и архитектите од самиот почеток на изградбата на објектот. Така тој на еден начин играше улога на атеље во кое се учеа деталите. Исто како овој објект, така и зградата на Организацијата за изучување на турскиот јазик има неколку новости кои го привлекуваат вниманието на архитектите во земјата. Главниот хол е највпечатливиот аспект на овој објект. Тој заслужува да се запази од конструктивна гледна точка. Овде тој создаде еден тенок мрежест касетиран систем на меѓукатните конструкции. Со овој систем Бекташ на некој начин сакаше да го постигне чувството на лебдење и интегрирањето со главниот хол.

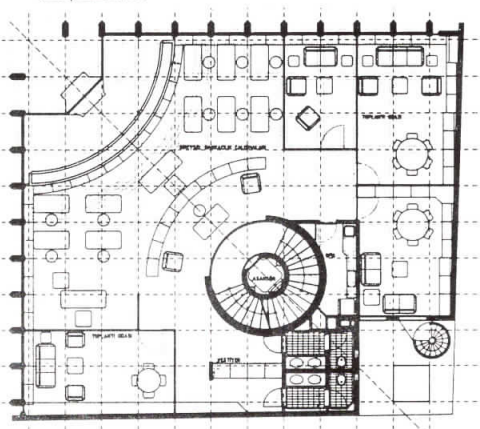
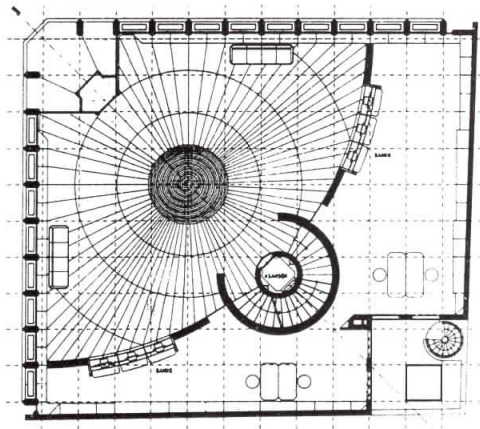
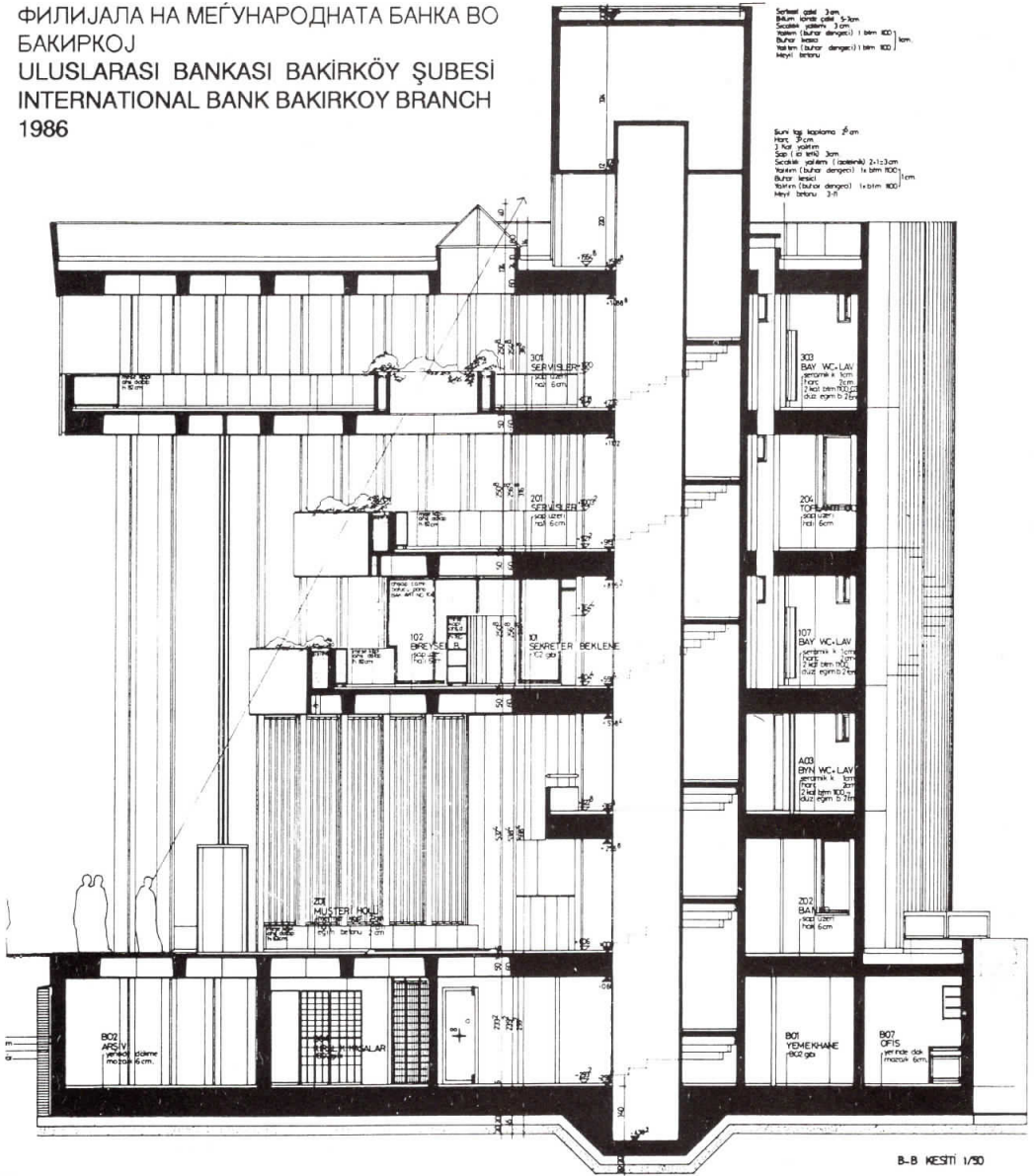
Бекташ е еден од тие архитекти чишто објекти постојано се потврдуваат. Неговите идеи имаат извесна зрелост и се забележува постојано напредување.

Со своите постојани професионални принципи и желбата да впије и асимилира што повеќе, тој е веројатно еден од ретките кој може да придонесе да се дојде до нова синтеза во современата турска архитектура."

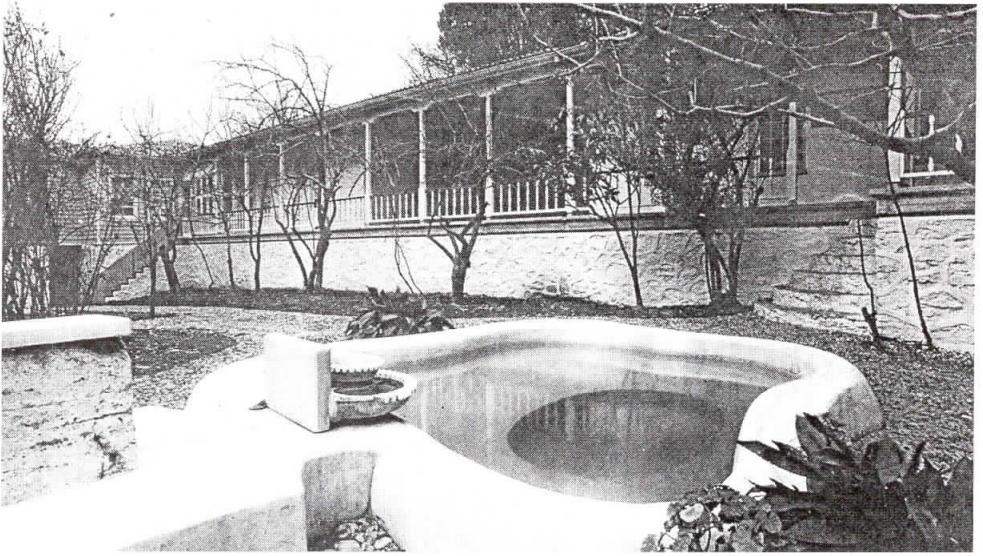

Др. Суха Озкан, Генерален секретар на Ага Кановата организација за архитектура во Женева

ФИЛИЈАЛА НА МЕЃУНАРОДНАТА БАНКА ВО
 БАКИРКОЈ
 ULUSLARASI BANKASI BAKIRKÖY ŞUBESİ
 INTERNATIONAL BANK BAKIRKÖY BRANCH
 1986

БИБЛИОТЕКА И НАУЧЕН ЦЕНТАР -
РЕСТАВРАЦИЈА
KADIN ESERLERI KÜTÜPHANESİ VE
BİLİGİ MERKEZİ ONARIMI
LIBRARY AND SCIENTIFIC CENTRE -
RESTORATION
1986 ▽

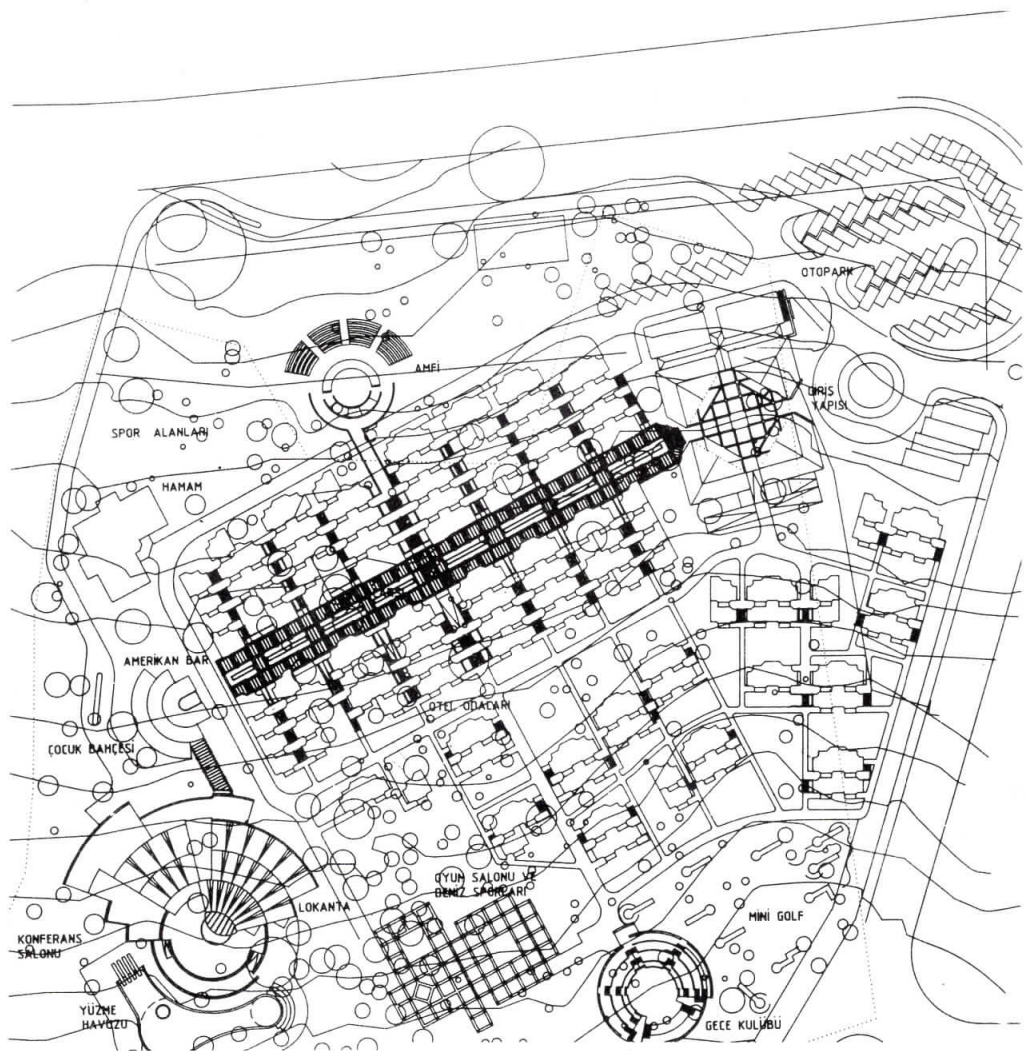
△ 1984
ТЕКЕ НА УЗБЕЦИТЕ - РЕСТАВРАЦИЈА
ÖZBEKLER TEKESİ ONARIMI
DERVISH MONASTERY - RESTORATION

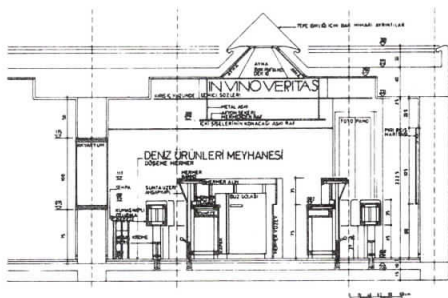
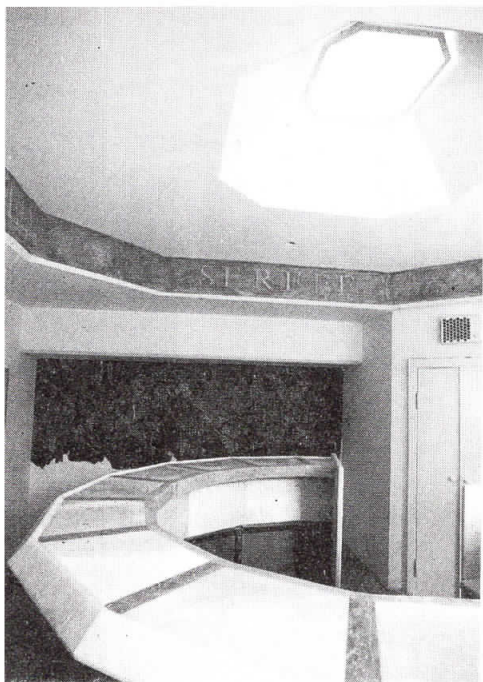

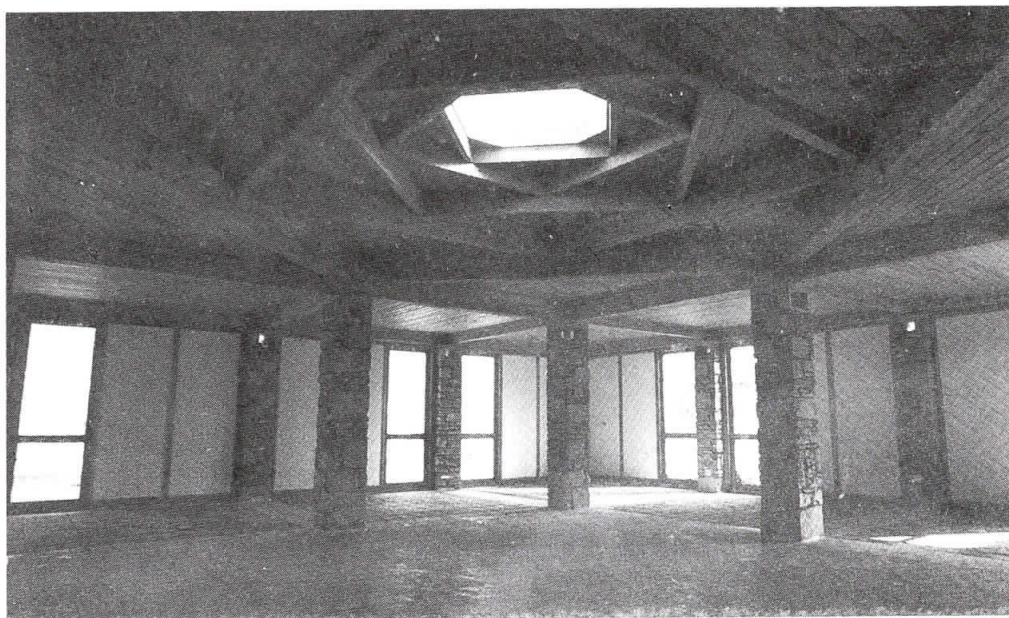
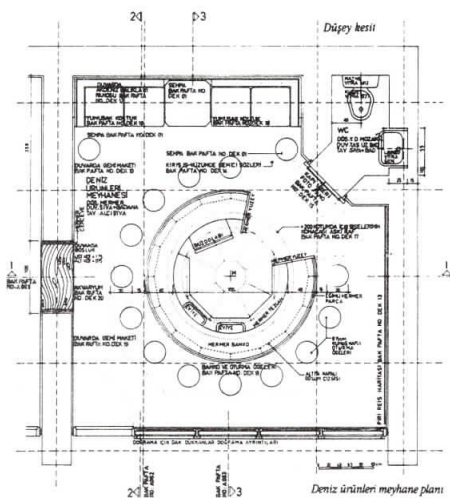
ТУРИСТИЧКИ КОМПЛЕКС "ОРА" ВО
БОДРУМ
ORA TATİL KÖYÜ, BODRUM
ORA TOURIST COMPLEX IN BODRUM
1988 ▽

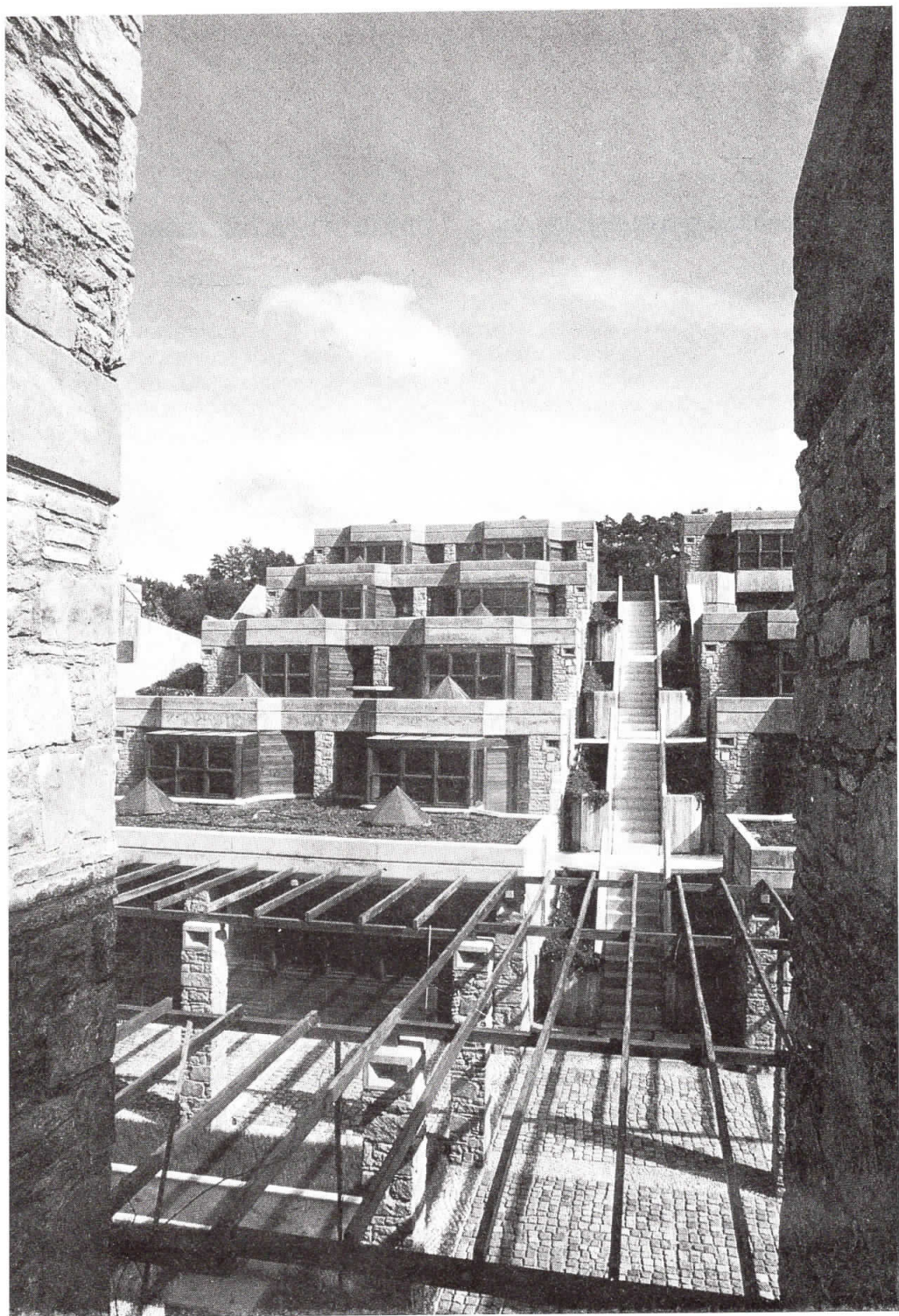
△ 1973
ОСНОВНО УЧИЛИШТЕ ХАЛИЛ БЕКТАШ
HALİL BEKTAŞ İLKOKULU
HALİL BEKTAS ELEMENTARY SCHOOL

ТУРИСТИЧКИ КОМПЛЕКС "ОРА" ВО
БОДРУМ
ORA TATİL KÖYÜ, BODRUM
ORA TOURIST COMPLEX IN BODRUM
1988

СЕНГІЗ БЕКТАШ'НИН ҮЧ ШІİRІ

SEVGİN NE YANDAN GELİRSE GELSİN

Açıldı mı kapı
İç de duyar sevinci
 dış da
Pencere içe mi bakar
 dışa mı
 belli mi
Sevgi ne yandan gelirse gelsin
Girer içeri

GETİRDİĞİM

Sana bütün günü
Getiremezdim ki
Küçük bir karanfil işte yaban
Kent değmemiş

Geyikleri mi getireydim
Ormanı mı
Bütün sesleri
O bana
Nerdensin
Diyen kadını mı

Belki de suyu bekliyordun
Yosun tutmayan
Belki de o kaygan kayayı
Binlerce yıl önce kıpkızıl akmış olan

Al işte
Hepsi burda
Şu küçük çiçekte

ТРИ ПЕСНИ ОД ЦЕНГИС БЕКТАШ

ОД КАДЕ И ДА ДОЈДЕ ЉУБОВТА

Штом ќе се отвори вратата
Се чувствува радост
 однатре и
 однадвор
Зар се знае дал прозорецот
 гледа внатре
 или надвор
Од каде и да дојде љубовта
Таа влегува внатре

ТОА ШТО ТИ ГО ДОНЕСОВ

Не можев цел ден
Да ти го донесам
Еве ти еден див, мал трендафил
Градот што не го допрел

Елените ли да ти ги донесов
Шумата ли
или сите гласови
Или, пак, жената
 Што ме прања од кај сум

Можеби ја чекав водата
Можеби лизгавата карпа
Пред да фати алги
Врз која пред илјада години течела
вжарена

Еве
Се' е овде
во овој мал цвет

MİMAR GÜNLÜĞÜ

Bugün ayın üçü

Çiziyorum kekik otlarına evlerimi
Odalar diziliyorlar
Sevgiyle dostlukla elele
Yürümekler
Yatmaklar

Bugün ayın üçü

Gününüzü bölüştürüyorum
Sürelere
Adım boylarınıza

Bugün ayın üçü

Başka yerde de olmalıydım
Kendimi kapatmalıydım zaman
çizgisine
Sevişmelerinize yer veriyorum
Ayrıca içinde olabilirdim en azından

Sevişirken denizi göreceksiniz ayın
üçleri

Ağaçlarınız olacak
Oda içlerini çiçeksiz komayın
Ak duvarlarınız olacak dal gölgeli
Ak tutun yüreğinizi

Gül yastığı sol yani boş komayın

ДНЕВНИКОТ НА АРХИТЕКТОТ

Денес е третиот ден од месецот
Сликам куќи врз зелена трева
се редат собите, заедно
Со љубовта, со пријателството
Движења
Спиења
Денес е третиот ден од месецот

Денот ви го распарчувам
На стихови
На самите движења
Требаше да бидам на друго место
Требаше да се затворам во
просторот на времето

Требаше да љубам

Ви давам простор да се љубите
Јас можев да бидам затворен во
зграда
Додека вие се љубите на третиов ден
од месецот
Ќе го видите морето
Ќе имате дрвја за гледање
Не оставајте ги собите одвнатре без
цвеќе
Белите ѕидови ќе бидат со сенки од
гранките
Душата да ви е чиста
Перницата со рози и левата страна не
оставајте ги празни

(Превод: Алаетин Тахир и Богомил
Гузел)

CENGİZ BEKTAŞ

(1934, Denizli/Türkiye)

İlköğretim: Denizli-İstanbul
Orta-Lise Öğrenimi: İstanbul
Yüksek Öğrenim: İstanbul D.G.S.A.,
Münih Teknik Üniversitesi, Almanya

Münih Teknik Üniversitesi Mimarlık bölümünü bitirdikten sonra Alman Şehircilik Akademisi kurslarını izledi. Münih'te Alexander V.Branca ve Prof.Fred Angerer'le birlikte çalıştı.

1962 de O.D.T.Ü. ne çağırılmasıyla Türkiye'ye döndü. 1963 de kendi mimarlık işliğini kurdu. 1969 a dek Almanya'de ve Türkiye'de girdiği 25 mimarlık yarışmasında ödül aldı. Bundan sonra yarışmalara girmedii.

1978 de işliğini İstanbul'a, Kuzguncuk'a taşıdı. Cumhuriyet Dönemi Mimarlık Tarihi örneklemeleri aransında sayılan yapılar gerçekleştirdi. 1968 T.D.K. ödülü, 1970 T.R.T. Tek Siir ve Kısa film ödülü, 1988 de ve 1992 de İli dez Ulusal Mimarlık Sergisi ödülü aldı. 1992 de Ketsav Onur ödülü, Denbir Sanata üstün Hizmet ödülü kendisine verildi.

Mimarlıkla, Kültürle, Yazınla ilgili sayısı seminere, sempozyuma, panele, konferansa katıldı. Pek çok Anadolu kentinde ve yurt dışında konferanslar verdi. Sayısız radyo konuşması yaptı. TV programlarına çıktı. Çağrı üzerine M.İ.T., Makedonya "Kiril ve Metodiy" Üniversitesinde kısa süreler konuk Öğretim görevlisi olarak bulundu.

Ozan olarak şiir kitapları dışında, mimarlık üzerine Denemeler, İncelemeler, Araştırmalar yayınladı. Halk Yapı Sanatı üzerine Türkiye'de ilk sergileri gerçekleştirdi. Bütün bu çalışmalarla pek çok genç mimarı etkiledi, örneklik etti.

Bugüne dek 10 şiir kitabı, 7 deneme (mimarlık ve kültür üzerine) kitabı, 7 inceleme kitabı, 2 çeviri ve 4 çocuk kitabı yayınlandı.

T.M.M.O.B. Üyesi
Türk P.E.N. Yönetim Kurulu Üyesi
T.Y.S. Onur Kurulu Üyesi
Resim Heykel Müzeleri Derneği Yönetim Kurulu Üyesi
Mavi Yolculuk Vakfı Başkanı
Edebiyatçılar Derneği Yönetim Kurulu Üyesi

CENGİZ BEKTAS

(1934 Denizli, Turkey)

Primary education: Denizli, İstanbul
Secondary education: İstanbul
University: Academy of Fine Arts, İstanbul Munich
Technical University, Germany

After studying architecture in Munich technical university he followed courses in the German Town Planning Academy. He worked in Munich with Alexanderv. Branca and Prof. Fred Angerer.

In 1962 being invited by the Middle Eastern echnical University he returned to Turkey. In 1963 he formed his own studies. Until 1969 he won 25 prizes in architectural competitions in Germany and Turkey. After that he did not enter any competition.

In 1978 he moved his studio in Kuzguncuk in İstanbul. He realized buildings which are considered to be examples of the republican period. He won in 1968 the Turkish Language Foundation prize, in 1970 the Turkish Radio Television poetry and short film prize, in 1988 and in 1992 twice the National Architecture Exhibition prize. In 1992 the Ketsav honorary prize and the Denbir Superior Service to Art prize were given to him.

He participated in numerous seminars, symposiums, panels and conferences connected with architecture, culture and writing. He gave conferences in many Anatolian towns and abroad. He talked the radio many times. He appeared on Television programs. On invitation he was a guest teacher for short periods at M.I.T. and University Kiril i Metodij in Macedonia.

As a poet he published books on poetry. He realised first exhibitions in Turkey on public Art on Building. With all this work he influenced and set an example to many a young architect.

Until today he published 10 books of poetry, 7 essay books on architecture and culture, 7 examination books, 2 translations and 4 children's books.

Member of the Turkish Chamber of architects and engineers
Member of the board of Turkish P.E.N.
onorary member of the Turkish Writer's Syndicate
Member of the board of Painting and Sculpture Society
Head of Blue Trip Foundation
Member of the board of Literature Society

ЏЕНГИЗ БЕКТАШ

(1934 Денизли, Турција)

Основно образование: Денизли, Истанбул.
Средно образование: Истанбул.
Високо образование: Академија на убавите уметности, Истанбул и Технички универзитет во Минхен, Германија.

По завршувањето на студиите по архитектура на Техничкиот универзитет во Минхен, посетувал настава на Германската академија за урбанизам. Во Минхен работел со Александер Ф.Бранка и Проф.Фред Ангерер.

Во 1962 год. на покана на Техничкиот универзитет на Средниот Исток се вратил во Турција. Во 1963 формирал сопствена студиска група. До 1969 год. освоил 25 награди на архитектонски конкурси во Германија и Турција. Потоа не земал учество ниту на еден конкурс.

Во 1978 година го пресели своето атеље во Кузгунџук во Истанбул. Неговите изведени објекти се третираат како примери од републиканскиот период. Во 1968 ја освоил наградата на Фондацијата за турски јазик, во 1970 наградата за поезија и за краток филм на Турската радиотелевизија, во 1988 и во 1992 (двапати) ја освоил наградата на националната изложба за архитектура. Во 1992 година доделени му се почесната награда Кетсави и наградата Денбир за врвен придонес во уметноста.

Земал учество на бројни семинари, симпозиуми, панел дискусии и конференции од областа на архитектурата, културата и литературата. Одржал предавања во многу градови во Анадолија и во странство. Во повеќе наврати бил гостин на радио и телевизиската програма. Бил поканет како гостин-предавач на М.И.Т. во САД и Универзитетот "Кирил и Методиј" во Македонија.

Како поет објавил книги за поезијата. Ги реализирал првите изложби во Турција на тема "Народна архитектура". Со својата работа влијаел врз многу млади архитекти.

До денес објавил 10 книги поезија, 7 книги есеи (за архитектурата и културата), 7 учебници, 2 превода и 4 книги за деца.

Член е на Турската комора на архитекти и инженери, на раководството на турскиот ПЕН, член на раководството на Друштвото за сликарство и скулптура, раководител на Фондацијата Сино патување и член на раководството на Друштвото за литература.

Организацијата на изложбата финансиски ја помогнаа Министерството за култура и Министерството за наука.

Компјутерската подготовка на каталогот , програмата и плакатот за изложбата е направена во компјутерскиот центар на Архитектонскиот факултет.

Печатено во Печатницата на НИП Нова Македонија во октомври 1992 год. во тираж од 500 примероци.

